

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 15/2009

af 8. januar 2009

om ændring af forordning (EF) nr. 367/2006 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 1292/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 19 og 24,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

I. Tidligere undersøgelse og gældende udligningsforanstaltninger

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2597/1999 ⁽²⁾ indførte Rådet i december 1999 en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) og henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90. Den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af denne forordning, er i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«. Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 3,8 % og 19,1 % på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 19,1 % på importen af den pågældende vare fra alle andre virksomheder. Den oprindelige undersøgelse fandt sted i perioden fra 1. oktober 1997 til 30. september 1998.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.

- (2) Rådet fastholdt i marts 2006 ved forordning (EF) nr. 367/2006 ⁽³⁾ efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 18 den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2597/1999, på importen af PET-folie med oprindelse i Indien. Den fornyede undersøgelse fandt sted fra 1. oktober 2003 til 30. september 2004.

- (3) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1288/2006 ⁽⁴⁾ i august 2006 efter en interimundersøgelse om subsidiering af en indisk PET-folieproducent, Garware Polyester Limited (i det følgende benævnt »Garware«), den endelige udligningstold, der blev pålagt Garware ved forordning (EF) nr. 367/2006.

- (4) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1124/2007 ⁽⁵⁾ i september 2007 efter en delvis interimundersøgelse om subsidiering af en anden indisk PET-folieproducent, Jindal Poly Films, Limited, tidligere kendt som Jindal Polyester Ltd., (i det følgende benævnt »Jindal«), den endelige udligningstold, der blev pålagt Jindal ved forordning (EF) nr. 367/2006.

II. Gældende antidumpingforanstaltninger

- (5) Ved forordning (EF) nr. 1676/2001 ⁽⁶⁾ indførte Rådet i august 2001 en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i bl.a. Indien. Foranstaltningerne bestod i en værditold på mellem 0 % og 62,6 % på importen af varer fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 53,3 % på importen af varer fra alle andre virksomheder.

⁽³⁾ EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 236 af 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 255 af 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 227 af 23.8.2001, s. 1.

- (6) Ved forordning (EF) nr. 366/2006 ⁽¹⁾ ændrede Rådet i marts 2006 de dumpingmargener, som blev beregnet ved forordning (EF) nr. 1676/2001. De nye dumpingmargener er på mellem 3,2 % og 29,3 % og den nye antidumpingtold på mellem 0 % og 18 %, idet der er taget højde for den udligningstold, der som følge af eksportsubsidier er pålagt samme produkter med oprindelse i Indien, som ændret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 367/2006, der blev vedtaget efter en udløbsundersøgelse af forordning (EF) nr. 2579/1999 som anført under betragtning 1. Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1288/2006 i august 2006 efter en interimundersøgelse om subsidiering af en indisk PET-folieproducent, Garware Polyester Limited (i det følgende benævnt »Garware«), den endelige antidumpingtold, der blev pålagt Garware ved forordning (EF) nr. 1676/2006.
- (7) Ved forordning (EF) nr. 1424/2006 ⁽²⁾ ændrede Rådet i september 2006 efter en anmodning om ny eksportende producent forordning (EF) nr. 1676/2001, for så vidt angår SRF Limited. I forordningen blev der fastsat en dumpingmargen på 15,5 % og en antidumpingtold på 3,5 % for den pågældende virksomhed under hensyntagen til virksomhedens eksportsubsidiemargen som fastslået i den antisubsidieundersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning (EF) nr. 367/2006 nævnt ovenfor. Eftersom virksomheden ikke var omfattet af en individuel udligningstold, anvendtes den told, som er fastsat for alle andre virksomheder.
- (8) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1292/2007 ⁽³⁾ en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »antidumpinggrundforordningen«). Ved samme forordning blev en delvis interimundersøgelse af en sådan import, der var begrænset til en indisk eksportør, bragt til ophør i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3.

III. Indledning af en delvis interimundersøgelse

- (9) Efter forlængelsen af gyldigheden vedrørende den endelige udligningstold i marts 2006 fremførte den indiske stat, at omstændighederne i forbindelse med to subsidieringsordninger (»Duty Entitlement Passbook Scheme« og »Income Tax Exemption« i henhold til Section 80 HHC i loven om indkomstbeskatning) havde ændret sig, og at disse ændringer var af varig karakter. Den indiske stat hævdede således, at subsidieringens omfang sandsynligvis var faldet, og at foranstaltninger gennemført delvist på grundlag af disse ordninger dermed burde ændres.

- (10) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af den indiske stat, og fandt den tilstrækkelig til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 19. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen ved indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* den 12. oktober 2007 ⁽⁵⁾ en delvis interimundersøgelse på eget initiativ, som var begrænset til omfanget af subsidieringen af den gældende udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien.
- (11) Formålet med den delvise interimundersøgelse er at vurdere behovet for fortsættelse, ophævelse eller ændring af de gældende foranstaltninger med hensyn til de virksomheder, der har draget fordel af den ene af eller begge angiveligt ændrede subsidieringsordninger, ud fra tilstrækkelig dokumentation, jf. de relevante bestemmelser i indledningsmeddelelsen. Med den delvise interimundersøgelse vil man også afhængigt af undersøgelsens resultater kunne vurdere, om der er behov for at ændre foranstaltningerne for andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, der førte til fastsættelse af omfanget af de gældende foranstaltninger og/eller den resttold, der gælder for alle andre virksomheder.
- (12) Den fornyede undersøgelse var begrænset til at vedrøre subsidieringens omfang for de virksomheder, der var opført i bilaget til indledningsmeddelelsen, såvel som andre eksportører, som blev opfordret til at give sig til kende på de vilkår og inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

IV. Undersøglesperiode

- (13) Undersøgelsen af subsidieringens omfang omfattede perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007 (i det følgende benævnt »undersøglesperioden« eller »UP«).

V. Parter berørt af undersøgelsen

- (14) Kommissionen underrettede officielt den indiske stat, og de indiske eksporterende producenter, som samarbejdede i den tidligere undersøgelse og blev anset for at have draget fordel af en af de to angiveligt ændrede subsidieringsordninger, blev nævnt i forordning (EF) nr. 367/2006 og var opført på listen i bilaget til indledningsmeddelelsen i forbindelse med den delvise interimundersøgelse såvel som Du Pont Tejin Films, Luxembourg, Mitsubishi Polyester Film, Tyskland, Toray Plastics Europe, Frankrig og Nurell, Italien, der tegner sig for langt størstedelen af Fællesskabets produktion af PET-folie (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgruppen«), om indledningen af den delvise interimundersøgelse. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

⁽¹⁾ EUT L 68 af 8.3.2006, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 270 af 29.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 240 af 12.10.2007, s. 6.

- (15) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (16) Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og taget i betragtning, hvor det var relevant.
- (17) I betragtning af det tilsyneladende store antal parter, der er involveret i denne undersøgelse, blev det overvejet at anvende stikprøver i forbindelse med undersøgelsen af subsidieringen, jf. grundforordningens artikel 27. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev de eksporterende producenter i henhold til grundforordningens artikel 27 anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af den delvise interimundersøgelse og meddele Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (18) Efter en undersøgelse af de afgivne oplysninger og i betragtning af antallet af eksporterende producenter i Indien, der gav udtryk for vilje til at samarbejde, blev det besluttet, at det ikke var nødvendigt at anvende stikprøver i denne sag.
- (19) En virksomhed, SRF Limited, der ikke var opført på listen i bilaget til indledningsmeddelelsen, gav sig tilkende og fremlagde beviser for, at den opfyldte bestemmelserne om berettigelse med hensyn til anvendelsesområdet for den delvise interimundersøgelse som fastsat i punkt 4 i indledningsmeddelelsen. Følgelig blev denne virksomhed inkluderet i den fornyede undersøgelse.
- (20) En virksomhed, Flex Industries Limited, der var blevet pålagt udligningstold ved forordning (EF) nr. 367/2006 og antidumpingtold ved forordning (EF) nr. 1292/2007, havde taget navneforandring og hedder nu Uflex Limited. Denne navneforandring vedrører ikke de tidligere undersøgelsesresultater.
- (21) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen spørgeskemaer til de berørte eksporterende producenter, som opfyldte betingelserne i indledningsmeddelelsen. Den fremsendte også et spørgeskema til den indiske stat.
- (22) Der blev modtaget besvarelser på spørgeskemaerne fra fem indiske eksporterende producenter og fra den indiske stat.
- (23) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på konstatering af subsidiering. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos Indiens regering i Delhi, Maharashtras regering i Mumbai, Reserve Bank of India i Mumbai og følgende virksomheder:

— Ester Industries Limited, New Delhi

- Garware Polyester Limited, Mumbai
- Polyplex Corporation Limited, Noida
- SRF Limited, Gurgaon
- Uflex Limited, Noida.

VI. Underretning og bemærkninger om procedure

- (24) Den indiske stat og de andre interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at foreslå en ændring af tolden for de samarbejdsvillige indiske eksporterende producenter og forlænge de gældende foranstaltninger for alle andre virksomheder, som ikke samarbejdede i den delvise interimundersøgelse. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (25) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er samme vare som i forordning (EF) nr. 367/2006, nemlig polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 med oprindelse i Indien.

C. SUBSIDIERING

1. Indledning

Landsdækkende ordninger

- (26) På grundlag af oplysninger fra den indiske stat og de samarbejdsvillige eksporterende producenter og besvarelsener af Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:
- a) »Advance Authorization Scheme« (forhåndslicensordning — tidligere kendt som »Advance Licence Scheme«)
- b) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordning)
- c) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (ordning for eksportfremmende investeringsgoder)
- d) »Special Economic Zones/Export Processing Zones/Export Oriented Units« (ordning for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder)
- e) »Income Tax Exemption Scheme« (indkomstskattefri-tagelsesordning)
- f) »Export Credit Scheme« (eksportkreditordning).

Regionale ordninger

- g) »Package Scheme of Incentives (PSI)« (incitamentordning)
- (27) De under punkt a) til d) nævnte ordninger er baseret på loven om udenrigshandel (Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992) (nr. 22 af 1992), der trådte i kraft den 7. august 1992 (Foreign Trade Act). Ved loven om udenrigshandel bemyndiges den indiske stat til at udstede bekendtgørelser om eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 04-09«). Desuden fastlægger den indiske stat også de procedurer, der styrer EXIM-policy 04-09 i »Handbook of Procedures — 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I« (i det følgende benævnt »Procedurehåndbogen I 04-09«). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.
- (28) Den under punkt e) nævnte indkomstskatteordning er baseret på indkomstskatteloven af 1961 (Income Tax Act of 1961), som ændres årligt ved finansloven (Finance Act).
- (29) Den under punkt f) nævnte eksportkreditordning er baseret på Section 21 og 35A i bankloven af 1949 (Banking Regulation Act 1949), der tillader Reserve Bank of India (i det følgende benævnt »RBI«) at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.
- (30) Den under punkt g) nævnte ordning forvaltes af de statslige myndigheder i Indien.
- (31) I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 10, opfordrede Kommissionen den indiske stat til at deltage i yderligere høringer om både ændrede og uændrede ordninger med det formål at skabe klarhed over den faktiske situation vedrørende de påståede ordninger og nå frem til en fælles løsning. Da der efter disse høringer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse ordninger, inkluderede Kommissionen alle disse ordninger i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

Generelle bemærkninger om subsidiering

- (32) Efter meddelelsen om undersøgelsesresultaterne indvendte den indiske stat og én eksporterende producent, at det ikke var blevet fastslået, at de undersøgte ordninger medfører en fordel for modtageren. I forbindelse med denne påstand bør det bemærkes, at det for hver undersøgt ordning blev fastslået, om enhver indrømmelse udgør et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske stat, der har medført en fordel for de undersøgte eksporterende producenter. Desuden blev det forklaret, hvorfor fordele ved de

forskellige ordninger anses for udligningsberettigede. Yderligere har alle samarbejdsvillige eksporterende producenter modtaget en detaljeret beregning, der forklarer, hvordan fordelene ved hver ordning blev fastslået. Påstanden må derfor afvises.

2. Advance Authorization Scheme (forhåndslicensordning — i det følgende benævnt »AAS«)*a) Retsgrundlag*

- (33) Ordningen er beskrevet detaljeret i punkt 4.1.1-4.1.14 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4.1 – 4.30 i Procedurehåndbogen I 04-09. Denne ordning blev kaldt »Advance Licence Scheme« i den tidligere undersøgelse, der førte til indførelsen af den gældende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 367/2006.

b) Støtteberettigelse

- (34) AAS-ordningen består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 34. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelsen. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for mellemliverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport«, jf. punkt 8.2 i EXIM-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettiget til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemliverandører til producent-eksportører berettiget til fordele i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til underordningerne for »ARO« (Advance Release Order — attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

- (35) Der kan udstedes AAS for:
- i) *Fysisk eksport*: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk territorium. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.
- ii) *Årligt behov*: En sådan licens er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

- iii) *Mellemleverancer*: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille én enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan importere toldfri råmaterialer og i den forbindelse opnå en AAS-ordning for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.
- iv) *Transaktioner ligestillet med eksport*: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført under punkt 8.2 b) — f), g), i) og j) i EXIM-policy 04-09. Ifølge den indiske stat forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske områder.
- v) *ARO*: En AAS-licensindehaver, der ønsker at købe råmaterialerne af indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af ARO. I sådanne tilfælde godkendes AAS-licenserne som ARO og påtegnes til den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af ARO giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.
- vi) *Løbende indenlandsk remburs*: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en AAS-licensindehaver. Denne kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør licensen til direkte import for den værdi og de væremængder, der anskaffes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter).
- (36) Tre af de samarbejdsvillige eksporterende producenter fik bevilget indrømmelser under AAS-ordningen i forbindelse med den pågældende vare i undersøgelsesperioden. To af disse virksomheder gjorde brug af to underordninger, nemlig i) AAS for fysisk eksport og iii) AAS for mellemleverancer. Den tredje virksomhed anvendte underordning ii) AAS for årligt behov. Det er derfor ikke nødvendigt at fastsætte udligningsberettigelsen for de resterende ikke anvendte underordninger.
- (37) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er AAS-licensindehaveren retligt forpligtet til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i Procedurehåndbogen I 04-09 samt bilag 23), dvs. en fortegnelse over det faktiske forbrug. Denne fortegnelse skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor/omkostningsrevisor, der udsteder en erklæring, i henhold til hvilken de foreskrevne fortegnelser og relevante optegnelser er blevet gennemgået, og de oplysninger, der er anført i henhold til bilag 23, er sande og korrekte i alle henseender. Imidlertid gælder ovennævnte bestemmelser kun for AAS udstedt den 13. maj 2005 eller derefter. For alle AAS eller forhåndslicenser, der er udstedt før denne dato, anmodes licensindehaverne om at følge tidligere gældende kontrolbestemmelser, dvs. at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i forbindelse med licensen i det format, der er angivet i bilag 18 (kapitel 4.30 i og bilag 18 til Procedurehåndbogen I 02-07).
- (38) Med hensyn til de underordninger, som de to samarbejdsvillige eksporterende producenter anvendte i undersøgelsesperioden, dvs. fysisk eksport og mellemleverancer, er både importtilladelsen og eksportforpligtelsen fastsat i mængde og værdi af den indiske stat og anført på licensen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af den indiske stat på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (i det følgende benævnt »SION«). Der er fastsat SION for de fleste varer (herunder den pågældende vare), og de er offentliggjort i Procedurehåndbogen I 04-09. De seneste ændringer i forbindelse med SION for PET-folie og PET-spåner, der er et mellemprodukt, blev revideret i september 2005.
- (39) Med hensyn til underordning ii) ovenfor (AAS for årligt behov), som blev anvendt af den anden eksportør, fremgår kun importtilladelsen udtrykt som en værdi af licensen. Licensindehaveren er forpligtet til at fastholde sammenhængen mellem råmaterialerne og den færdige vare (kapitel 4.24A(c) i Procedurehåndbogen I 04-09).

(40) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

(41) Det fremgik af kontrollen, at virksomhedens faktiske forbrugsrate for det hovedråmateriale, som behøves for at fremstille 1 kg PET-folie, var lavere end den tilsvarende SION. Dette gjorde sig klart gældende for så vidt angår den gamle SION for PET-folie, og i mindre omfang for så vidt angår den reviderede SION, der fik virkning i september 2005.

(42) Det fremgik yderligere af kontrollen, at ingen af de pågældende virksomheder havde ført de krævede fortegnelser over det faktiske forbrug, der er nævnt i betragtning 36. Det kan derfor kun konstateres, at de krav i forbindelse med kontrol, som de indiske myndigheder har stillet, ikke er blevet overholdt.

d) Konklusion

(43) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske stat, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.

(44) Desuden er AAS-ordningerne for fysisk eksport, årligt behov og mellemløbet klart retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele under disse ordninger.

(45) Ingen af de tre underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke reglerne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Den indiske stat anvendte ikke på effektiv vis hverken den nye eller den gamle kontrolordning eller -procedure til at bekræfte, om der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4, samt for substitutionsgodtgørelsesordninger grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). SION for den pågældende vare var ikke tilstrækkeligt præcise. SION kan ikke i sig selv anses for at være en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, da ingen af de pågældende virksomheder førte de krævede fortegnelser over det faktiske forbrug, således at den indiske stat med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i fremstillingen til eksport.

Den indiske stat foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om det normalt er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(46) Disse tre underordninger er derfor udligningsberettigede.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(47) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse bør det bemærkes, at grundforordningen ikke kun indeholder bestemmelser om udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, nr. i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i grundforordningens bilag II og III er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende kontrolprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af grundforordningens bilag II, del II, og bilag III, del II, påhviler det ikke den undersøgende myndighed at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den undersøgende myndighed ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at imødegå det hensigtsmæssige i en angivelig kontrolordning.

(48) Subsidiebeløbet for de tre eksportører, der benyttede AAS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de materialer, der var importeret i henhold til de tre underordninger i undersøgelsesperioden (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(49) Tre samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden på mellem 0,5 % og 2,1 %.

3. Duty Entitlement Passbook Scheme (toldgodtgørelsesordning — i det følgende benævnt »DEPBS«)

a) Retsgrundlag

- (50) DEPBS-ordningen er beskrevet detaljeret i punkt 4.3 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i Procedurehåndbogen I 04-09.

b) Støtteberettigelse

- (51) Enhver producent-eksportør og forhandler-eksportør er berettiget til denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse af DEPBS

- (52) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af SION under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse angiveligt importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

- (53) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal en virksomhed foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren udfærdige en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder et eksportforsendelsesdokument som led i forsendelsesproceduren. Af dette dokument fremgår bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt størrelsen af den fordel, den pågældende vil modtage. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har den indiske stat ingen beføjelser med hensyn til indrømmelsen af en DEPBS-kredit. Den DEPBS-sats, der benyttes til at beregne fordelene, er den sats, der var gældende på eksportangivelsestidspunktet. Det er derfor ikke muligt at ændre fordelens størrelse med tilbagevirkende kraft.

- (54) DEPBS-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen. De kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen investeringsgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

- (55) Ansøgninger om DEPBS-kreditter arkiveres elektronisk og kan omfatte en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. I realiteten findes der ingen faste frister for DEPBS-kreditter. Det elektroniske system, der anvendes til at forvalte DEPBS, ekskluderer ikke automatisk eksporttransaktioner, der falder uden for de frister for indsendelse, der er nævnt i kapitel 4.47 i Procedurehåndbogen I 04-09. Endvidere som anført i kapitel 9.3 i Procedurehåndbogen I 04-09 kan ansøgninger, der blev modtaget efter udløbet af fristerne for indsendelse, altid tages i betragtning ved pålæggelse af en mindre bøde (f.eks. 10 % af godtgørelsen).

d) Konklusioner vedrørende DEPBS

- (56) DEPBS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPBS-kredit er et finansielt bidrag fra den indiske stat, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter og dermed reducere de toldindtægter, som den indiske stat ellers ville have haft. Desuden medfører DEPBS-kreditten en fordel for eksportøren, da virksomhedens likviditet forbedres.

- (57) Endvidere er DEPBS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

- (58) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte råmaterialer. Desuden findes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. grundforordningens bilag I, punkt i), og bilag II og III. Endelig er en eksportør berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettiget til fordelene ved DEPBS.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (59) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 og beregningsmetoden for denne ordning i forordning (EF) nr. 367/2006 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet og udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske stat giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, som viser bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion, har den indiske stat ingen beføjelser med hensyn til, om subsidiet skal indrømmes eller ej. Endvidere har de samarbejdsvillige eksporterende producenter bogført DEPBS-kreditterne på et periodiseringsgrundlag som en indtægt på eksporttransaktionstidspunktet.
- (60) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb er i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (61) Fire samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden på mellem 2,7 % og 5,9 %.

4. Export Promotion Capital Goods Scheme (eksportfremmeordning for investeringsgoder — i det følgende benævnt »EPCGS«)

a) *Retsgrundlag*

- (62) EPCGS-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 5 i Procedurehåndbogen I 04-09.

b) *Støtteberettigelse*

- (63) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.

c) *Praktisk gennemførelse*

- (64) Med forbehold af en eksportforpligtelse har en virksomhed lov til at importere (nye og siden april 2003 også indtil ti år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder den indiske

stat efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtold på 5 % på alle investeringsgoder, der indføres under ordningen. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel told på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens importvarer af høj værdi var pålagt en nultold. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.

- (65) EPCGS-licensindehaveren kan også anskaffe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelene ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på fordelene ved transaktioner ligestillet med eksport for så vidt angår levering af investeringsgoder til en EPCGS-licensindehaver.

d) *Fremsatte bemærkninger*

- (66) Efter meddelelsen om undersøgelsesresultaterne fremhævede én eksporterende producent, at de investeringsgoder, der blev importeret under denne ordning, også blev anvendt til fremstilling af varer, der ikke var omfattet af denne undersøgelse, og at i forbindelse med fastsættelsen af subsidieringsmargenen burde det fastsætte subsidiebeløb, der tilskrives undersøgelsesperioden, ikke kun deles med eksporten af den pågældende vare. Denne påstand blev anset for berettiget, og der blev foretaget en passende justering med hensyn til den beløbsmæssige beregning af fordelene for denne virksomhed under denne ordning.

e) *Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen*

- (67) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra den indiske stat, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, da toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (68) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (69) Ordningen kan heller ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladte ordninger (jf. grundforordningens bilag I, nr. i)), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (70) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgrænse. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i den fornyede undersøgelsesperiode i Indien blev anset for passende i den forbindelse. Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (71) Fire samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden på mellem 1,0 % og 1,9 %.

5. Special Economic Zones/Export Processing Zones/»Export Oriented Units« (ordninger for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder)

- (72) Det blev konstateret, at ingen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde status som eksportorienterede virksomheder (i det følgende benævnt »EOU«), ligesom de heller ikke var placeret i et særligt økonomisk område (i det følgende benævnt »SEZ«). En af de samarbejdsvillige eksporterende producenter var imidlertid placeret i et SEZ og modtog udligningsberettigede subsidier i undersøgelsesperioden. Nedennævnte beskrivelse og evaluering er derfor begrænset til SEZ.

a) Retsgrundlag

- (73) Kapitel 7 i EXIM-policy 04-09 og kapitel 7 i Procedurehåndbogen I 04-09 indeholder henvisninger til SEZ. De nærmere regler og bestemmelser findes ikke længere i bogen om eksport- og importpolitikken og Procedurehåndbogen. Den relevante politik og gennemførelsesbestemmelserne findes i loven om særlige økonomiske områder (Special Economic Zones Act of 2005 (nr. 28 af 2005) og i bestemmelserne af 2006 om særlige økonomiske områder (bekendtgørelse af 10. februar 2006).

b) Støtteberettigelse

- (74) I princippet kan alle virksomheder, der forpligter sig til at eksportere hele deres produktion af varer og tjenesteydelser, etableres under SEZ-ordningen. Det gælder også rene handelsvirksomheder. I modsætning til EOU

findes der ingen minimumsgrænser med hensyn til investering i anlægsaktiver, som virksomhederne skal opfylde for at kunne være berettiget til SEZ.

c) Praktisk gennemførelse

- (75) SEZ-ordningen er efterfølgerordningen til den tidligere ordning om eksportforarbejdningszoner (i det følgende benævnt »EPZ«). SEZ er specifikt afgrænsede toldfri enklaver og betragtes som udenlandsk område, for så vidt angår handelstransaktioner, told og skatter. SEZ-virksomheder skal være placeret inden for særlige områder, der er udviklet til dette formål. Der findes allerede 17 SEZ-områder, hvis oprettelse er godkendt af de indiske myndigheder
- (76) Ansøgninger om SEZ-status skal indeholde nærmere oplysninger for en periode på fem år om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af eksporten, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager virksomhedens ansøgning, vil den blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Aftalen om at blive godkendt som SEZ-virksomhed er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes i yderligere perioder.
- (77) SEZ-virksomheder har ifølge kapitel VI i bestemmelserne af 2006 om særlige økonomiske områder en central forpligtelse til at opnå en nettoindtjening i udenlandsk valuta, hvilket vil sige, at den samlede værdi af eksporten skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer i en referenceperiode (på fem år at regne fra begyndelsen af den kommercielle produktion).
- (78) SEZ-virksomheder er berettiget til følgende fordele:
- fritagelse for importtold på alle varetyper (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige til fremstilling og forarbejdning eller i forbindelse hermed.
 - fritagelse for punktafgift på varer indkøbt hos indenlandske leverandører
 - fritagelse fra central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt
 - mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet på betingelse af en positiv nettoindtjening i udenlandsk valuta mod betaling af gældende told, da SEZ-områderne ikke betragtes som en del af det indiske told- og skatteområde
 - 100 % skattefritagelse for SEZ-virksomheders »indtjening på eksport« i henhold til Section 10AA i indkomstskatteloven i de første fem år, 50 % for de næste fem år med mulighed for yderligere fordele i de efterfølgende fem år og
 - fritagelse for afgifter på tjenesteydelser, der anvendes i en SEZ-virksomhed.

- (79) Virksomheder, der virker under SEZS-ordningerne, betragtes som virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes tilsyn, jf. de relevante bestemmelser i toldloven.
- (80) Disse virksomheder er retligt forpligtet til at føre korrekte regnskaber, hvor de importerede varer eller de varer, der er indkøbt i det hjemlige toldområde, er anført i værdi, såvel som forbrug og anvendelse af varer, produktion af varer og bortskaffelse af varer i form af eksport, salg i det hjemlige toldområde osv., jf. punkt 22, stk. 2, i bestemmelserne af 2006 om særlige økonomiske områder.
- (81) Imidlertid er en SEZS-virksomhed på intet tidspunkt nødt til at redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem individuelle importtransaktioner og dens eksport, salg til andre virksomheder eller salg inden for det hjemlige toldområde, jf. punkt 35 i bestemmelserne af 2006 for særlige økonomiske områder.
- (82) Vurderingen af import og anskaffelse af råmaterialer og investeringsgoder på hjemmemarkedet er baseret på, at virksomheden selv certificerer det. Det samme gælder eksportsalg. Toldmyndighederne foretager således ingen rutinekontrol af en SEZS-virksomheds eksportforsendelser.
- (83) I dette tilfælde anvendte den samarbejdsvillige eksporterende producent ordningen til import af råmaterialer og investeringsgoder uden importtold, anskaffelse af varer på hjemmemarkedet uden afgift, anskaffelse af varer på hjemmemarkedet uden central omsætningsafgift og afgiftsfritagelse for tjenesteydelser. Af undersøgelsen fremgik det, at den pågældende eksporterende producent ikke opnåede fordele i henhold til bestemmelserne om SEZS-virksomheders fritagelse for indkomstskat.
- d) *Fremsatte bemærkninger*
- (84) Efter meddelelsen om undersøgelsesresultaterne fremsatte den eksporterende producent, der havde hjemsted i et SEZS, en række bemærkninger, herunder bl.a. at de underordninger, som virksomheden havde anvendt, er tilladte toldfritagelsesordninger (toldgodtgørelse), og at de anvendte underordninger ikke udgør et subsidie, da de ikke medfører en fordel. Den eksporterende producents bemærkninger behandles nedenfor.
- e) *Konklusioner vedrørende SEZS*
- (85) For så vidt angår fritagelse for punktafgift på varer indkøbt hos indenlandske leverandører, blev det konstateret, at den afgift, som en virksomhed, der ikke har status som SEZS-virksomhed, betalte på indkøb af varer, kan benyttes som kredit for dens fremtidige afgiftsforpligtelser, f.eks. til betaling af punktafgift på hjemmemarkedsalg (den såkaldte »CENVAT-mekanisme«). Den punktafgift, der betales på indkøb af varer, er således ikke endelig. Ved anvendelse af CENVAT-kreditter er der kun en endelig afgift på værditilvæksten og ikke på råmaterialerne. Indiens regering giver således ikke afkald på yderligere indtægter ved at fritage SEZS-virksomheder for at betale punktafgifter på deres indkøb, og følgelig opnår SEZS-virksomheder ikke nogen yderligere fordel. Under disse omstændigheder er det ikke nødvendigt yderligere at analysere denne underordning i forbindelse med denne undersøgelse, da SEZS-virksomheden ikke opnår en yderligere fordel.
- (86) En SEZS-virksomheds fritagelse for to typer importtold (grundlæggende told og særlig tillægstold, der normalt betales ved import af råmaterialer og investeringsgoder), fritagelse for betaling af omsætningsafgift på varer anskaffet på hjemmemarkedet og fritagelse for afgifter på tjenesteydelser udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, således at SEZS-virksomheden opnår en fordel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, da likviditeten forbedres. Subsidierne er retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Det er en ufravigelig betingelse for at opnå fordelene, at en SEZS-virksomhed har eksport som mål, jf. punkt 2 i bestemmelserne af 2006 om særlige økonomiske områder.
- (87) Den eksporterende producent indvendte, at de underordninger, der blev anvendt af virksomheden, udgør tilladte toldfritagelsesordninger (toldgodtgørelse) i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I og er derfor ikke udligningsberettiget. Virksomheden fremførte, at bilag I, litra i), til grundforordningen fastsætter, at kun fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over dem, der er opkrævet på råmaterialer, som forbruges ved produktionen af den eksporterede vare, udgør et eksportsubsidie. Med andre ord så længe der ikke er frigivelse eller fritagelse af for store importafgifter, kan fritagelsen for importafgifter på råmaterialer, der er nødvendige for fremstillingen eller forarbejdningen af den eksporterede vare, ikke anses for at være et udligningsberettiget subsidie.
- (88) Som svar på denne bemærkning bør det først og fremmest bemærkes, at de fordele, som en SEZS-virksomhed nyder godt af, er retligt betinget af eksportresultater. Ordningerne kan ikke betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i grundforordningens bilag I, punkt h) og i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). For så vidt som bestemmelserne om fritagelse for omsætningsafgift og importafgift benyttes til at købe investeringsgoder, er de allerede uforenelige med reglerne for tilladte godtgørelsesordninger, da investeringsgoder ikke

forbruges i produktionsprocessen, således som det kræves i henhold til bilag I, punkt h) og i) (henholdsvis godtgørelse af omsætningsafgift og fritagelse for importafgift). Det blev desuden bekræftet, at den indiske stat ikke har nogen kontrolordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt told- eller omsætningsafgiftsfri råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordninger grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Faktisk er en SEZS-virksomhed forpligtet til at opnå en nettoindtjening i udenlandsk valuta, men der findes ikke nogen kontrolordning, som gør det muligt at føre tilsyn med, om importen forbruges i forbindelse med fremstillingen af de eksporterede varer.

(89) Som et alternativt argument fremførte den eksporterende producent, at underordningerne, som virksomheden havde anvendt, ikke udgør subsidier, da de ikke medfører en fordel for virksomheden. Med hensyn til hjemmemarkedssalget fremførte de eksporterende producenter, at da en SEZS-virksomhed ikke anses for at være en del af det indiske skatte- og toldområde, skal der betales fuld told på de færdige varer, når de sælges på hjemmemarkedet. Det blev påstået, at der ikke blev opnået en fordel, da toldfritagelsen på råmaterialerne, som blev forbrugt i fremstillingen af de varer, der blev solgt på hjemmemarkedet, er lavere end den told, som virksomheden betalte ved salg på hjemmemarkedet.

(90) Med hensyn til denne påstand bør det bemærkes, at selv om formålet med et etablere en SEZS-virksomhed er at opnå nettoindtjening på udenlandsk valuta, har SEZS-virksomheden mulighed for at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet. I henhold til SEZS-ordningen vil varer, der frigives fra dette område til hjemmemarkedet, blive behandlet som importerede varer. En SEZS-virksomhed er som sådan ikke i en anden situation end de virksomheder, der opererer på hjemmemarkedet, dvs. den gældende afgift/told skal betales på indkøbte varer. I den forbindelse bør det være klart, at en regerings beslutning om at beskatte varer til forbrug på hjemmemarkedet ikke betyder, at en SEZS-virksomheds fritagelse for importafgifter og omsætningsafgifter ikke er en fordel, for så vidt angår eksportsalget af den pågældende vare. Desuden har salget på hjemmemarkedet ingen indvirkning på den mere generelle vurdering af, om der findes en passende kontrolordning.

(91) Med hensyn til eksportsalget indvendte den eksporterende producent, at fritagelse for importafgifter og -skatter ikke udgør et udligningsberettiget subsidie, så længe der ikke er tale om for stor eftergivelse. Virksomheden indvendte yderligere, at SEZS-virksomheden er underlagt toldmyndighedernes tilsyn, og at det ikke er muligt at sælge råmaterialer på hjemmemarkedet eller indarbejde disse råmaterialer i varer, der skal sælges på hjemmemarkedet, uden at betale den gældende told. For

så vidt angår den eksporterende producent, kan der således ikke være tale om for stor eftergivelse.

(92) Som svar herpå mindes der om, at der ikke findes nogen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. grundforordningens bilag I, II og III. En SEZS-virksomhed er retligt på intet tidspunkt nødt til at redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem individuelle importtransaktioner og bestemmelsesstedet for den tilsvarende færdige vare. Kun med etableringen af en sådan kontrol ville de indiske myndigheder kunne få oplysninger om råmaterialernes endelige bestemmelsessted, således at man kunne foretage en effektiv undersøgelse af, om fritagelserne for told og omsætningsafgift ikke overstiger råmaterialerne til eksportproduktion. Interne virksomhedsordninger ville ikke som sådan være tilstrækkelige, da en kontrolordning af toldgodtgørelsesordningen ville skulle udtænkes og iværksættes på regeringsplan. Undersøgelsen bekræftede derfor, at SEZS-virksomheden ikke udtrykkeligt er forpligtet af lovregler og -bestemmelser om SEZS-virksomheder til at dokumentere forbindelsen mellem importerede råmaterialer og færdige varer, og at den indiske stat ikke har etableret en effektiv kontrolmekanisme til at afgøre, hvilke råmaterialer der blev forbrugt ved eksportproduktionen og med hvilke mængder.

(93) Den indiske stat foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3). Desuden fremlagde den indiske stat ingen dokumentation for, at der ikke havde fundet for stor eftergivelse sted.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(94) Da der ikke fandtes tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel derfor eftergivelsen af tolden (basistold og særlig tillægstold), fritagelsen for betaling af omsætningsafgift på varer anskaffet på hjemmemarkedet og fritagelsen for afgift på tjenesteydelser i undersøgelsesperioden.

(95) Med hensyn til fritagelse for betaling af den grundlæggende told, fritagelse for betaling af omsætningsafgift for varer anskaffet på hjemmemarkedet og fritagelse for afgift på tjenesteydelser blev tælleren (subsidiebeløbet) beregnet ud fra de beløb, der var fritaget i undersøgelsesperioden. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet (tælleren).

(96) Investeringsgoder indgår i modsætning til råmaterialer ikke fysisk i de færdige varer. Med hensyn til fritagelser for betaling af afgifter på anskaffelse af investeringsgoder blev subsidiebeløbet følgelig, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgren. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende i den forbindelse. Når der blev fremsat underbyggede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(97) Disse i betragtning 95 og 96 fastlagte subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som passende nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 5,4 %.

6. **Income Tax Exemption Scheme (indkomstskattefritagelsesordning — i det følgende benævnt »ITES«)**

(98) Under denne ordning kunne eksportørerne drage fordel af en delvis skattefritagelse på fortjeneste ved eksportsalg. Retsgrundlaget for denne fritagelse er Section 80HHC i ITA.

(99) Denne bestemmelse i loven blev afskaffet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005), og således giver 80HHC i ITA ingen fordele efter den 31. marts 2004. De samarbejdsvillige eksporterende producenter anvendte ingen af fordelene under denne ordning i undersøgelsesperioden. Da ordningen er blevet trukket tilbage, udlignes den derfor ikke, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.

7. **Export Credit Scheme (eksportkreditordning — i det følgende benævnt »ECS«)**

a) Retsgrundlag

(100) Ordningen er beskrevet detaljeret i Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 02/04.02.02/2007-08 (Export Credit in Foreign Currency) og i Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Rupee Export Credit) fra RBI, der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) Støtteberettigelse

(101) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører. Det konstateredes, at tre af de eksporterende producenter havde opnået fordele under ECS.

c) Praktisk gennemførelse

(102) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter både i indiske rupees og i udenlandsk valuta, som forretningsbankerne kan pålægge en eksportør. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (pakkekredit), som omfatter kreditter, der ydes en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.

(103) Som følge sådanne Master Circulars fra RBI kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstige end renter for almindelige kommercielle kreditter (kontantkreditter), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår. Forskellen i satserne kan indskrænkes for virksomheder med god kreditværdighed. Det kan faktisk være muligt for virksomheder med høj kreditværdighed at opnå eksportkreditter og kontantkreditter på samme vilkår.

d) Konklusion vedrørende ECS

(104) De præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i det i betragtning 100 nævnte Master Circular fra RBI, kan reducere en eksportørs renteomkostninger i forhold til renter, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og medfører i dette tilfælde en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Eksportfinansiering er ikke i sig selv mere sikker end hjemmemarkedsfinansiering. Den betragtes faktisk sædvanligvis som mere risikabel, og den sikkerhed, der kræves for en bestemt kredit, er uanset finansieringsobjektet en rent kommerciel afgørelse for den enkelte forretningsbank. Forskelle i rentesatserne mellem forskellige banker er et resultat af RBI's metode til at fastsætte individuelle maksimale udlånsrentesatser for hver enkelt forretningsbank. Desuden ville forretningsbankerne ikke være forpligtede til at give låntagere af eksportfinansiering en muligvis mere fordelagtig rente for eksportkreditter i udenlandsk valuta.

(105) Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). I den forbindelse skal det bemærkes, at det hverken i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), eller i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger kræves, at der udbetales penge fra det offentlige — dvs. godtgørelse fra den indiske stat til forretningsbankerne — for at der skal være tale om subsidier, men kun at staten giver pålæg om at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3. Banken er 100 % statejet, forfølger mål for den offentlige politik (f.eks. pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske stat. RBI giver instrukser til private organer, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), andet led, idet forretningsbankerne er forpligtet til at overholde bl.a. de maksimumsrentesatser for eksportkreditter, der er fastsat i Master Circulars fra RBI, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rentesatser kun indrømmes ved finansiering af eksporttransaktioner og er derfor betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

e) Beregning af subsidiebeløbet

(106) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, som blev betalt for eksportkreditter, der blev benyttet i undersøgelsesperioden, og den rente, der skulle have været betalt for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der blev anvendt af de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transportererede mængder.

(107) Tre samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden på mellem 0,3 % og 0,4 %.

8. Package Scheme of Incentives (incitamentordning — i det følgende benævnt »PSI«)

a) Retsgrundlag

(108) I tidligere undersøgelser om PET-folie, herunder den fornyede undersøgelse, som førte til indførelsen af den

nuværende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 367/2006, blev en række indiske statslige ordninger, som indebærer incitament, og som er bevilget til lokale virksomheder, undersøgt. De statslige ordninger falder ind under betegnelsen PSI, da der kan være forskellige former for incitament involveret. Ved undersøgelsen blev det fastslået, at en virksomheds ret til fordele under ordningen fremgår af støtteberettigelsesbeviset (Eligibility Certificate). Undersøgelsen afslørede, at to af de samarbejdsvillige producenter var fritaget for omsætningsafgift i henhold til PSI-ordningen i undersøgelsesperioden, jf. Section 4A i handelsloven fra delstaten Uttar Pradesh. Denne skattebestemmelse fritager en virksomhed for betaling af omsætningsafgift for hjemmemarkedssalg (både lokal og central omsætningsafgift).

b) Støtteberettigelse

(109) For at være støtteberettigede skal virksomhederne som hovedregel investere i mindre udviklede områder i en delstat enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse eller diversificering af et eksisterende industriforetagende. Hovedkriteriet for fastsættelsen af tilskyndelsesomfang er klassificeringen af det område, som virksomheden befinder sig eller vil blive etableret i, samt investeringens størrelse.

c) Praktisk gennemførelse

(110) I henhold til ordningen for fritagelse for omsætningsafgift skal nærmere udpegede enheder ikke opkræve omsætningsafgift på deres salgstransaktioner. De udpegede enheder er ligeledes fritaget for at betale omsætningsafgift for varer fra leverandører, der selv er omfattet af ordningerne. Idet fritagelsen med hensyn til salgstransaktionen ikke anses for at medføre nogen fordel for de udpegede salgsenheder, medfører fritagelsen i forbindelse med købstransaktionen til gengæld en fordel for de udpegede enheder, der køber varen.

d) Fremsatte bemærkninger

(111) Efter meddelelsen om undersøgelsesresultaterne bemærkede en eksporterende producent, at i forbindelse med beregningen af fordelene ved denne ordning var det opfattelsen, at leverandørerne af et hovedråmateriale, der anvendtes i fremstillingen af den pågældende vare, var fritaget for omsætningsafgift. Det fremgik imidlertid af salgsfakturaerne, at de pågældende leverandører rent faktisk pålagde omsætningsafgift på deres salg til den pågældende virksomhed. Da omsætningsafgiften blev betalt af virksomheden, var der følgelig ikke tale om en udligningsberettiget fordel for den eksporterende producent vedrørende dette køb, og subsidiebeløbet blev derfor justeret.

e) *Konklusion*

- (112) Ved PSI ydes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Fritagelsen for betaling af omsætningsafgifter ved anskaffelse udgør et finansielt bidrag, da denne indrømmelse reducerer de indtægter, som den indiske stat ellers ville være haft. Desuden giver denne fritagelse virksomhederne en fordel, da den forbedrer deres likviditet.
- (113) PSI-ordningen er kun åben for virksomheder, som har foretaget investeringer i visse nærmere udpegede geografiske områder i en indisk delstats retsomsråde. Den kan ikke benyttes af virksomheder uden for disse områder. Fordelens størrelse varierer alt efter det pågældende område. Ordningen er specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, og er derfor udligningsberettiget.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (114) For så vidt angår fritagelsen for omsætningsafgift blev subsidiebeløbet beregnet på grundlag af det omsætningsafgiftsbeløb, der normalt skulle være betalt i undersøgelsesperioden, men som forblev ubetalt.

(115) Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning og det samlede hjemmemarkedssalg i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transportererede mængder.

(116) De to samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden på mellem 0,3 % og 1,4 %.

9. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(117) Der mindes om, at i forordning (EF) nr. 367/2006 med senere ændringer, som omtalt i betragtning 2, 3 og 4, konstateredes det, at de udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt som en værditold, lå på mellem 12 % og 19,1 % for de pågældende samarbejdsvillige eksporterende producenter, som samarbejdede i den nuværende delvise interimundersøgelse.

(118) I løbet af denne delvise interimundersøgelse blev det konstateret, at det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt som en værditold lå på mellem 5,4 % og 8,6 %, som anført nedenfor.

Ordning→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	SEZS (*)	ECS (*)	PSI	I alt
Virksomhed↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		Ubetydelig		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) Subsidier markeret med en asterisk er eksportsubsidier.

10. Udligningsforanstaltninger

- (119) I tråd med bestemmelserne i grundforordningens artikel 19 og de i punkt 3 i indledningsmeddelelsen anførte begrundelser for denne delvise interimundersøgelse fastsættes det, at subsidieringens omfang for de samarbejdsvillige eksporterende producenter er faldet, og at den udligningstold, der pålægges disse eksporte-

rende producenter ved forordning (EF) nr. 367/2006, derfor skal ændres.

(120) Den ændrede udligningstold bør fastsættes på samme niveau som den nye subsidieringssats, der blev konstateret under den nuværende interimundersøgelse, eftersom de skadesmargener, der blev beregnet i den oprindelige undersøgelse, er højere.

(121) For alle andre virksomheder, som ikke var berørt af denne delvise interimundersøgelse, bemærkes det, at de nærmere bestemmelser i de undersøgte ordninger og deres udligningsberettigelse er uændret i forhold til den tidligere undersøgelse. Der er således ingen grund til igen at beregne subsidieringen og tolden for disse virksomheder. Følgelig forbliver tolden for alle andre virksomheder end de fem eksporterende producenter, som samarbejdede i denne fornyede undersøgelse, uændret.

(122) Den virksomhedsspecifikke udligningstold i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den delvise interimundersøgelse. Den finder derfor udelukkende anvendelse ved import af den pågældende vare, der er fremstillet af disse virksomheder. Importen af varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

(123) Alle anmodninger om anvendelse af denne individuelle udligningstold (f.eks. efter den pågældende virksomheds navneforandring eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, herunder især ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneforandring eller ændringen i produktions- og salgsheder. Efter høring af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over virksomheder med individuel told.

11. Antidumpingforanstaltninger

(124) Som fastlagt i sidste afsnit under punkt 3 i indledningsmeddelelsen vil ændringen af udligningstolden få indflydelse på den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1292/2007, da sidstnævnte i tidligere antidumpingundersøgelser blev justeret for at undgå, at virkningerne af fordelene ved eksportsubsidierne tæller to gange (der mindes om, at den endelige antidumpingtold blev baseret på dumpingmargenen, da det blev konstateret, at sidstnævnte var lavere end skade-

stærskelen). Det er fastsat i grundforordningens artikel 24, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, at ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe én og samme situation opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. I forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at visse undersøgte subsidieringsordninger, som var udligningsberettigede, udgjorde eksportsubsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Disse subsidier påvirkede som sådan de indiske eksporterende producenters eksportpriser og førte således til øgede dumpingmargener. I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 1, blev den endelige antidumpingtold derfor justeret, således at den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som udligner virkningen af eksportsubsidierne (jf. betragtning 59 i forordning (EF) nr. 366/2006 og betragtning 11 i forordning (EF) nr. 1424/2006).

(125) Derfor skal den endelige antidumpingtold for de pågældende eksporterende producenter nu justeres for at tage højde for det tilpassede niveau, for så vidt angår fordelene ved eksportsubsidier i undersøgelsesperioden i forbindelse med denne antisubsidieundersøgelse, med henblik på at afspejle den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den justerede endelige udligningstold, som udligner virkningen af eksportsubsidierne.

(126) De dumpingmargener, der tidligere var blevet fastsat over for Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited, Polyplex Corporation Limited og Uflex Limited (på det tidspunkt kendt som Flex Industries Limited) ⁽²⁾, blev fastsat ved (EF) nr. 366/2006 (jf. betragtning 50), og lå for de fire virksomheder på henholdsvis 29,3 %, 20,1 %, 3,7 % og 3,2 %. Dumpingmargenen for SRF Limited, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1424/2006, var på 15,5 %.

(127) Under hensyntagen til de fordele ved eksportsubsidier, der var blevet konstateret i undersøgelsesperioden, og den tidligere fastsatte dumpingmargen, bør margenerne og tolden for de pågældende virksomheder derfor beregnes som anført i nedennævnte tabel:

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat B-N105, 04/90, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles.

⁽²⁾ EUT L 68 af 8.3.2006, s. 6.

Virksomhed	Eksportsubsidiemargen	Subsidiemargen i alt	Tidligere fastsat dumpingmargen	Udlignings-told	Antidumping-told	Told i alt
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polyplex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) For at tage højde for den reviderede antidumpingtold for de fem eksporterende producenter bør forordning (EF) nr. 1292/2007 derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 367/2006 affattes således:

»2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	6,4	A027
Alle andre virksomheder	19,1	A999*

Artikel 2

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1292/2007 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	0,0	A027
Alle andre virksomheder	17,3	A999*

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. januar 2009.

På Rådets vegne
K. SCHWARZENBERG
Formand